दण्डधारण *n.* (TATP. e दण्ड baculus et धारण actio ferendi) supplicium. N.6.6.

दण्डाधिपति *m.* (e दण्ड et अधिपति) judex. UP.56.

दत् *m.* (in fine compp. tantum usurpari videtur, e.c. सुदत् pulchros dentes habens, in declinatione analogiam *part. praes.* sequitur; itaque *nom.* दन्, *acc.* दन्तम्; fortasse primitive e d e n s, ita ut mutilatum sit ex अदत् a r. अद्) dens. (Gr. ΟΔΟΝΤ; lat. *DENT*; v. दन्त.)

दत्त datus (v. दा, gr.608.)

दत्ति *f.* (pro ददाति, abjecto आ, servatâ reduplicatione) donum. RAGH.8.85. (Gr. *δό-σις*, lat. *do-s*, quod e *dotis* correptum esse videtur; hib. *dath* «a gift».)

दद् 1. *P. A.* (proprie दद्, forma reduplicata a rad. दा, correpto आ in अ, quod characteris 1mae vel 6tae classis analogiam sequitur, sicut a स्था venit तिष्ठति pro तिष्ठाति, a घ्रा जिघ्रति pro-घ्राति, v.gr.min.295.) dare. MAH.1.3482.: यौवनं स्वन् ददस्व; 3.10836.: शर्म ददस्व; 2.1880.: शतानि चत्वार्य् अददद् धयानाम्; 3.10207.: वेदीश्चा 'प्य् अददद् धैमीङ् कश्यपाय.

दध् 1. *A.* (proprie दध, a rad. धा, correpto आ in अ, v. दद्) *i.q.* धा.

दधि *n.* (fortasse a धे bibere, cum redupl.) lac coagulatum. (V. धे et cf. goth. *daddja* lacto.)

दन्त *m.* (ut mihi videtur, a r. अद् s. अन्त, ita ut mutilatum sit ex अदन्त) dens. H.3.20. (Lith. *dantis*, goth. *tunthus*; germ. vet. *zant, zand, zan*; cambro-brit. *dant*; hib. *déad*; de lat. *dens* et gr. *ὀδούς* v. दत्; de russ. *desnà* gingiva v. दंष्ट्रा.)

दन्तच्छद *m.* (e praec. et छद tegens) labium. C'AUR.13.

दन्तिन् *m.* (a दन्त s. इन्, d e n t a t u s) elephantus.

दन्ध् 1. *P.* (पालने *K.*, scribitur दध्; equidem दन्ध् vel potius दन्ध reduplicatione explicaverim e धा, correpto आ in अ et insertâ nasali; v. दद्, दध्.) sustentare, nutrire.

दन्व् 1. *P.* (व्रजे; scribitur दव्; gr.110a).) ire; *cf.* डु, धन्व्, धाव्; gr. *δονέω* = *Caus.* दन्वयामि.

दभ् 1) 10. *P.* दभयामि (नोदे *K.*) mittere. 2) 1. *P. in dial. Vêd.* laedere, occidere, *v.* दम्भ् *cl.5.* RIG-V.84.20.: मा त ऊतयो वसो ऽस्मान् कदाचना दभन् «non tua auxilia, domicilii largitor! nos unquam perire sinant»; VV.32.12. (v. Westerg. s. r. दम्भ्): न तन् दभन्ति रिपः (hostes). — *Desid. in dial. Vêd.* दिप्स् (e दिधप्स् ejectâ syllabâ ध) laedendi, occidendi cupidum esse. RIG-V.25.14.: न यन् दिप्सन्ति दिप्सवः «quem *deum* non caedere affectant caedendi cupidi»; VV. (v. Westerg. s. r. दम्भ्): यो नो दिवा दिप्सति यश्च नक्तम्.

1. दम् 4. *P.* दाम्यामि domare. BHATT.18.20.: यमो दाम्यति राक्षसान्. *Part. pass.* दान्त domitus, mansuetus. BR.1.25. SU.2.17. — *Caus.* दमयामि *i.q. primit.* MAH.1.2995.: सर्वन् दमयत्य् असौ; *ibd.* 5537.: सौवीरम् अदमयच् छरैः. (Goth. *TAM* decere, *ga-timith, ga-tam*; germ. vet. *zimit* decet, *zam* decuit; fortasse lat. *damnum*. Ad *Caus.* दमयामि referimus gr. *δαμάω, δαμάζω*, lat. *domo*, goth. *tamja*, nostrum *zähme, zahm*, v. gr. comp. 19. 109a).6.)

2. दम् *Indecl.* (r. दम्) uxor *in comp.* दम्पती uxor et maritus. SA.6.3. (V. 2. जम् et cf. gr. *δάμαρ*.)

दम *m.* (r. दम् s. अ) 1) domitus, refrenatio, sedatio *perturbationum animi.* IN.4.7. N.6.10. BH.10.4.16.1. 2) poena, mulcta. MAN.8.59. 3) *in fine compp.* domans, domitor. 4) *nom.pr.* N.1.9. (Gr. *-δαμος, ἱππόδαμος* sicut scr. अरिन्दम.)

दमन *m.* (r. दम् s. अन) domitor; *nom. pr.* N.1.9.

दमयन्ती *f.* (*part. praes. Causativi* दमयामि, v. दम्) quae domat; *nom. pr.* N.1.9.

दम्पती v. 2. दम्.

1. दम्भ् 10. *P.* (नोदे, scribitur दभ्, gr. 110a).) mittere; *v.* दिप्.

2. दम्भ् 5. *P.* दभ्नोमि. 1) fallere, decipere, *e.c.* दभ्नोति धूर्तः *K.* 2) laedere, occidere, *praesertim in dial. Vêd.* NIGH.2.19. (v. Westerg.) दभ्नोति (वधः); RIG-V.24.10.: अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि; 41.1.: यं रक्षन्ति प्रचेतसो वरुणो मित्रो अर्यमा । नूचित् स